

Zielsbestemming bereiken

Is de overgang naar de onstoffelijke wereld meer nabij wanneer iemands zielsbestemming bereikt is?

In het algemeen is dat zo. Wanneer iemand gedaan heeft waartoe hij of zij diende in dit leven, kan daarmee al de opgang voorbereid worden naar het onstoffelijk leven. Echter, wanneer gedaan is wat gedaan diende te worden en wat gedaan is nog dieper dient te bekijken, ófwel in de persoon zelf óf bij anderen, kan het soms belangwekkend zijn dat het lichaam nog langer aan de Aarde gebonden is zodat die beklijving kan voortduren.

Welke weg iemand volgt is afhankelijk van de keuze die de ziel na het stoffelijke leven in de onstoffelijke wereld maakt. Veel mensen hebben te weinig zicht op waarom hun ziel in het stoffelijk leven komt. Vanuit de onstoffelijke wereld wordt jouw leerplan altijd bewaakt en zo goed mogelijk onder je aandacht gebracht, doordat het leven loopt zoals het gaat en er steeds 'markeringspunten' aanwezig zijn die bepaalde gevoeligheden in jou wakker roepen. Die gevoeligheden vragen steeds verdergaand onderzoek om je ertoe te verhouden. Die markeringspunten aandacht geven bied je de mogelijkheid door inzicht en doorleving die thema 's uit te kristalliseren die je normaliter wellicht niet vanuit je gewone bewustzijn verkozen zou hebben.

Het dieper bekijken.

Het leven is maatwerk waarbinnen meerdere zaken aan de orde komen. Als je naar mensen kijkt hebben zij in hun leven meerdere thema's openstaan waarin ze op weg zijn om daar meer meesterschap in te verwerven. Soms zijn er losse eindjes uit eerdere levens die om aandacht vragen met het doel in dit leven met deze zaken preciezer, gevoelsmatiger en daadwerkelijk om te kunnen gaan. Soms zijn er nieuwe thema's die echt nieuw geboren zijn, waarin je totaal onkundig bent. Je doet geweldig je best om er ook maar iets van te begrijpen. Dat is dan ook voldoende.

Waarde van doorrijping

In het algemeen kun je zeggen dat, wanneer een zielsbestemming gerealiseerd is, er nog deelgebieden kunnen zijn die je sterker kunt veroveren of nog mooier aan kunt scherpen. Maar er is geen noodzaak om te blijven. Echter de onstoffelijke wereld kan het

noodzakelijk vinden dat de ziel nog blijft. Als een mens langer blijft leven om datgene wat nagelaten wordt te laten bekliven, kun je het zien als een functie voor het geheel. Als mensen hun persoonlijkheid dieper uitrijpen en zich tot zaken verhouden vanuit innerlijk gezag en doorleefdheid, is het een voorrecht om in hun omgeving te vertoeven. Voor je zelf is het een voorrecht als je voelt dat je in die bekliving van waarde bent voor anderen.

Platform voor gerijpte ervaring

Maar wij leven in een maatschappelijk kader waarin die waarde sterk ondergewaardeerd wordt. De mensen die zo mooi doorgerijpt zijn worden vaak niet ontmoet op die kwaliteit. Dat kan nooit de bedoeling zijn.

Ik denk dat we de waarde van de gerijpte ervaring een platform dienen te geven opdat de mensen die op weg zijn daar naar toe zich kunnen laven en ondersteund worden om vol te houden om tot zo'n rijping te komen.

Hoewel deze tijd veel vermag te geven, is alles kortdurend, snel winnend en weinig doorleefd. Iets wat van de ziel is vraagt doorleefdheid en vraagt om rijpingsgedrag. Als je alles te makkelijk kunt krijgen wordt het te weinig eigen en kun je jezelf er wel mee behangen, jezelf met al die ervaringen als het ware aankleden. Maar als iets niet doorleefd is heeft het toch een verwatering in zich.

Marieke de Vrij tijdens bijeenkomst BOW op 3 april 2012

